

חַיִּי, פִּינְחָס קָאִים קָמִי דִּינָא תְּקִיפָא דִּיצְחָק, וְקָם קָמִי
 פְּרָצָה בא וראה שהנה פנחס עמד בפני הדין החזק של הגבורה דיצחק בזה שהוא עמד
 בפני הפרצה שפרץ זמרי, דְּכַתִּיב, (תהלים קו) וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיַּפְלֵל
 וַתַּעֲצֵר הַמַּגִּיפָה, בְּגִין לְאַנָּא עַל־יְהוּ דִּישְׂרָאֵל וכמש"כ ויעמד
 פנחס ויפלל ותעצר המגיפה והוא בכדי להגין על ישראל, וּבְגִין דָּא כָּלִיל דָּא
 וְדָא בְּחוּשְׁבָּנָא, פִּינְחָס כְּמִנִּין יִצְחָק, וְהָכָא צָרִיד
 לַחֲדָתָא מְלִין ומשום כך התווספה אות י' דיסוד לשמו, ובזה נכלל חשבון שמו
 כחשבון יצחק כי פינחס הוא מנין יצחק, אמנם כאן צריך להוסיף ולחדש דברי סודות.

סוד ויקח רומח בידו

פֶּתַח וְאָמַר, אֵלֶיָּהוּ רְחִימָא דְּמִלְכָּא עֲלָאָה פתח רשב"י ואמר
 שהנה פנחס שהוא אליהו האהוב לפני המלך העליון, חָזָא מ"ם מִן מִוֶּת טָאם
 בְּאִירָא, חֲטָף לָהּ, וְשִׁתָּף לָהּ עִם ר"ח, דְּאִיָּהוּ יִצְחָק,
 וְאִיָּהוּ בְּחוּשְׁבָּן פִּינְחָס, וְאִשְׁתַּלִּים בֵּיהּ רמ"ח והוא ראה את
 האות מ' מתיבת מו"ת פורחת באוויר בכדי לעשות דין בישראל, ולכן הוא חטף אותה והוא
 שיתף אותה עם מנין ר"ח כמנין יצח"ק שהוא כמנין פינחס, ועי"כ נשלם שמו לחשבון רמ"ח
 ועי"כ הוא המתיק את הדינים בסוד 'ברוגז רח"ם תזכור'. לְבִתְרָ חָזָא ו' מִן
 מִוֶּת טָם בְּרָקִיעָא, וְחֲטָף לִיָּהּ ואח"כ הוא ראה את האות ו' מתיבת
 מו"ת פורחת ברקיע, דהיינו שהוא היה האות ו' הקטנה של היסוד שפגם בה זמרי, ואז פנחס
 חטף אותה, וְשִׁוִּי לִיָּהּ בְּרָמ"ח, וְאִשְׁתַּלִּים רוֹמ"ח והוא שם אותה

הלימוד היומי

בזה הרמ"ח ועי"כ נשלם מנין רומ"ח שבו נקם פינחס את נקמת ה' מזמרי ועי"כ נעצרה המגיפה. **וְהָיָא הוּא דְּכֻתִּיב, וַיִּקַּח רֶמַח בִּידוֹ** וזהו מש"כ בפסוק 'ויקח רמח בידו', דהיינו ביד"ו שהוא סוד היו"ד שהתווספה בשמו ובזה נעשה מנין רומ"ח שבו התנקם פינחס מזמרי (הגהות מהרצ"א).

פנחס חטף את האותיות בכח נדב ואביהוא

וְאִיהוּ, בְּמָה יָכִיל לַחֲטוֹף תִּירִין אֶתְוּוֹן אֱלִין והנה פנחס במה הוא יכל לחטוף את אלו השתי אותיות מ' ו' מהסמא"ל. **בְּתִירִין רוֹחִין דְּאִשְׁתִּמְרוּ (ס"א דְּאֶתְטְמְרוּ) לְעִילָא, דְּאִשְׁתַּתְּפוּ בְּפִנְחָס** אלא הוא מכח שתי הרוחות של נדב ואביהוא שלא נתגלו עדין למטה אלא הם היו שמורים למעלה ובמעשה קנאתו הם השתתפו והתלבשו בפנחס. **פְּנִי"י ח"ס. בְּתִירִין פְּנִים אֱלִין, חָס עַל יִשְׂרָאֵל דְּלֹא אֶתְאַבִּידוּ** ועם צירוף אות י' דיסוד נעשה פנ"י ח"ס, דהיינו שבשתי הפנים האלו של נדב ואביהוא הוא חס על ישראל שהם לא יאבדו ויכלו במגיפה, **בְּחִילָא דְּתִירוּוֹיְהוּ, וַיִּדְקוּר אֶת שְׁנֵיהֶם, בְּתִירִין אֶתְוּוֹן מ"ו** ובכח של נדב ואביהוא נתקיים בפנחס 'וידקור את שניהם', דהיינו שהוא ע"י השתי אותיות מ' ו' שהוא חטף מהסמא"ל והוא צירפם בשמו שע"כ היה מנין רומ"ח, שבו הוא דקר את שניהם. **וְהִיֵּינוּ בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכָם** וזהו מש"כ בפסוק 'בקנאו את קנאתי בתוכם', דהיינו שמאחר שהוא היה בתוכם של אלו האותיות מ' ו' הוא קנא את קנאתי, כי בזה היה מנין שמו רומ"ח שבו הוא קינא.

גם האבות השתתפו עם פנחס

וַאֲמַאי אֲשֶׁתְּתָף בְּיִצְחָק ומאחר שפנחס לקח את נשמות נדב ואביהוא למד

הוא היה צריך עוד אח"כ להשתתף בנשמתו של יצחק. **בְּגִין דְּיִצְחָק**

מִסֵּר גִּבְרִימָה לְמִיתָהּ. וּבְגִין דָּא אֲשֶׁתְּתָף לִיהּ לְיִצְחָק,

לְמַהּוּי לִיהּ עֶזֶר אלא הוא בגלל שיצחק מסר את עצמו למיתה בעקידה ובוז

נכנעה הגבורה דיצחק אל החסד, ומשום כך שיתף פנחס את נשמת יצחק עמו מאחר

שכוונתו היתה להפוך את הגבורה לרחמים ע"י כניעתה אל החסד, ובוז היה עזר לפנחס

למתק את הגבורה ועי"כ הוא יכל לקנאות ולהציל את ישראל מכליה. **דְּמִסְטָרָא**

דְּתֵרִין עֵיזְלִי דְאֵיילָתָא, אֲשֶׁתְּתָפִי בִיהּ אַבְרָהָם וַיַּעֲקֹב

והנה מצד אלו השתי עופרי האיילה שהם נדב ואביהוא הנקראים עופרים מאחר שהם לא

היו נשואים השתתפו בפנחס גם אברהם ויעקב [ב9], **דְּאַבְרָהָם דְּרִגְיָה חֶסֶד**

אור הרשב"י

לי, וחזר ואמר לו האר"י, ראה שאם אנלה אותה לך סופו שתתחרט עליו חרטה גדולה, ואני מתרה בך, אבל אני מוכרח ומצווה שלא למנוע ממך, כל מה שרצונך ישאלני, על כן אני מזהירך שתניחני מלפרש לך זו התוספתא.

חזר מורנו הר"ר חיים ז"ל ואמר, אני רוצה שתפרש אותה לי על כל פנים, אזי פירש לו התוספתא וגילה לו סודה, ואחר שגילה אותו אמר שכבר יצאה הגזירה שימות האר"י באותה שנה, מחמת עונש שגליתי לך זה הסוד, ואתה בעצמך גרמת לך זה ההיזק. שאם לא היית מפציר בי כל כך לא הייתי

[ב9] ובענין אלו תרין עיזלי דאיילתא איתא בספר עמק המלך – הקדמה השלישית – פרק ו' וז"ל: ועוד יותר מזה הפלא ופלא, עשה האר"י ז"ל, שאחרי הימים האלה נזדמן ששאל כבוד מורנו הר"ר חיים ז"ל להאר"י ז"ל הבנת התוספתא של 'תרין אוריילאין דאיילתא עבדו קמאי רעותא דניחא לי ושמע קלא דאמר אברהם ויצחק הוו והוא מובא בזוהר פרשת מצורע דף ג"ה ע"ב. אמר לו האר"י ז"ל, בחיך רבי חיים, שתניח אותי בכאן, שלא אפרשנה לך, ויונעם לך וגם לי ולכל העולם, שסוד גדול בכאן ואינם רוצים שאנלה אותו. אמר לו מוכרח אתה שתגליהו

אֲשֶׁתָּתָךְ בַּח"ס דְּפַנְחָ"ס כי הנה אברהם שמדתו הוא חסד הוא השתתף באותיות ח"ס דפנחס מאחר שאלו האותיות ח"ס הם מצד החס"ד. **יַעֲקֹב אִיהוּ פְּנִי"א א"ל** (ס"א יַעֲקֹב אִיהוּ פְּנִי" דְּפַנְחָס) **דְּפַנְחָס** ויעקב הנקרא פניאל הוא היה מצד אותיות פנ"י דפנחס, **בְּגִין דְּאֶתְמַר בִּיהּ**, (בראשית לב) **כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת פְּנוּאֵל**, (ס"א שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִי"י) **פְּנִי"א א"ל** והטעם שיעקב נקרא פניאל הוא בגלל שנאמר בו 'כאשר עבר את פנואל' [ג], והוא סוד פני אל ומשום כך יעקב נרמז באותיות פנ"י דפנחס. **בְּגִין דְּכַד עֲלָמָא אִיהוּ בְּדוּחְקָא, וְאִית צְדִיק בְּעֲלָמָא מְקַנֵּי עַל בְּרִית, אַבְהֵן אֲשֶׁתְּתַפּוּ בִּיהּ** ואלו האבות השתתפו עם פנחס, מאחר שכאשר העולם בצער ובדוחק מחמת פגם היסוד אז כאשר יש צדיק אחד בעולם שמקנא עם האות ברית קודש, אז אלו האבות משתתפים עמו בכדי לעזור לו, **וּבְגִינֵיהּ אָמַר מֹשֶׁה בְּדוּחְקָא דִּישְׂרָאֵל**, (שמות לב) **זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ** ובגללם אמר משה

אור הרשב"י

אברהם ויצחק וכאן מבואר שהם סוד נדב ואביהוא ביאר העטרת צבי שאין הדברים סותרים כי הנה אברהם הוא בחסד ויצחק הוא בגבורה ומש"כ שנדב ואביהוא הם בנו"ה הכוונה לזו"ן שז"א הוא בנצח דא"א ומלכות בהוד דא"א והנה ז"א עיקרו הוא מחסדים דאברהם ומלכות עיקרה מהגבורות דיצחק ומשום כך עניינם אחד. [ג] והגם שבפסוק כתוב פנואל יעקב נקרא פניאל וכמש"כ בפסוק הקודם ויקרא יעקב שם המקום פניאל.

מגליהו לך, ולא היו מענישים אותי מן השמים, וכבר רמזתי לך כמה פעמים, ואתה לא רצית ליתן לבך לדברי, ואכן אין אני חש עלי ולא על בני ביתי, אלא עליכם אני מצטער, איך אניה אתכם בלי שלמות תיקוניכם. וזה הסוד עדיין לא זכינו אליו, והוא גנוז ביד כבוד מורנו הר"ר חיים ואינו מגלה עד עת בא דבריו של מלך המלכים הקב"ה, אזי נתעצבו התלמידים אל לבם ואמרו הלואי לא היינו שואלים דבר עכ"ל. והגם דמבואר בפרשת מצורע שהם סוד

הלימוד היומי